

Franko Grgić sa 16 godina ostvario rezultat koji je obišao svijet

Autor Administrator

Utorak, 26 Ožujak 2019 18:35 - Ažurirano Srijeda, 15 Svibanj 2019 20:14

Podrijetlom je kako sam kaže: Iz Vinice, u Bosni i Hercegovini. Selo je odmah uz granicu, par kilometara od Aržana.

Autor: M. Bilić/Jutarnji list Foto: facebook.com

Ne znaš što je luđe, to što je prvi od Hrvata isplivao kilometar i pol brže od 15 minuta, što je tako mlad ispunio A-normu za Olimpijske igre u Tokiju 2020., što je hrvatski rekord spustio za skoro osam sekundi, a svoj osobni za čak 25, ili je ipak najluđe to što je sve to ostvario sa samo 16 godina!? A koju godinu prije nije bio niti među najboljim kadetima. Tek 'među deset' u svome uzrastu. A sad najbrži na svijetu!?

Sve se promjenilo, život mu je dobio novu dimenziju. Ustaje pod pritiskom kamere i fotoaparata, pliva i lježe s njima. Snimaju ga kako ujutro ide na trening u 5.30 sati, snimaju ga u školskoj klupi, prate ga u stopu. Javnost želi znati sve o novom hrvatskom sportskom čudu. Franko je pola svoga dana olimpijac i najbrži plivač na svijetu, a drugu polovicu obični učenik 2.a razreda Tehničke škole i klinac sa splitskih Lokava. S intervjuja za Slobodnu, Jutarnji, HRT juri na kontrolni iz matematike, stoji u Jutarnjem listu.

Autor Administrator

Utorak, 26 Ožujak 2019 18:35 - Ažurirano Srijeda, 15 Svibanj 2019 20:14

- Je, iznenadilo me je sve ovo. Očekivao sam jedan ili dva intervjua za novine, ali ovo je previše. Za sada se dobro držim (smijeh)! Trener Mate mi i tu puno pomaže, pa me to sve skupa ne opterećuje...

A ritam je ubitačan. Ustajanje s pijevcima u 5, još ne svane, pa trening od 6 do 7.30, škola od 8 do 14, pa se odmah iza škole ubaci u raspored neki intervju u 14, pa opet trening do 17 sati, pa opet intervju, i onda učenje od 18 do 21 sat. I tako iz dana u dan...

Franko je u subotu, dodajmo, izborio olimpijsku vizu i na 800 metara slobodno.

Kako uopće misliš gurati paralelno školu i treninge sad kad si broj jedan na svijetu?

- A izgurao sam već dvije godine, moram nekako još dvije. Pomaže mi što profesori imaju dosta razumijevanja, na meni je da učim. Jedino mi sad ovi brojni intervjui otežavaju ustaljeni raspored.

Kad si krenuo s plivanjem imao si neke ciljeve, video si se negdje u budućnosti... Koliko te ovo iznenadilo, je li došlo ranije od očekivanog? Jesi li se uopće nadao da ćeš jednoga dana napraviti ovakav svjetski uspjeh?

- Paaa... iskreno, iznenadilo me je. Je. Kao dijete sam se nadao da ćeći na Olimpijske igre i postići nešto dobro, to je san svakog dječaka. Ali, da će to biti već sa 16 godina..., nisam mogao takvo nešto očekivati. Doduše, prošle godine sam osjetio da imam dobar rezultat i šansu otici na Igre već u Tokio, ali sve je ipak došlo jako brzo.

Normu za Tokio srušio si za pune četiri sekunde, hrvatski rekord za osam, a svoj osobni za čak 25 sekundi. Gdje su ti granice?

- Ne znam. Sad se spremam za ovo ljeti, napraviti što bolji plasman na Svjetskom i Europskom prvenstvu u svome uzrastu, i na Europskim igrama mladih. A onda kreću pripreme za Tokio...

Još je daleko do Tokija da bih te pitao što bi tamo mogao napraviti?

- Je i nije. Nije toliko daleko.

OK onda, da su ovo ljeti Olimpijske igre, kojem bi se rezultatu nadao?

- Da su ovo lito... nadam se da bih se spustio barem na 14:45 minuta!

Moj Bože, pa to je još desetak sekundi brže od trenutno najbržeg rezultata na svijetu ove godine!? I to nakon što je šarao po sportovima dok se nije pronašao baš u plivanju.

Nakon dva momčadska sporta, rukometa i nogometu, i dva borilačka, taekwondoa i boksa, završio si u mirnom, pitomom pojedinačnom sportu!? Gdje je nestala ta "krv" iz borilačkih?

- Pa borim se ja s protivnicima u bazenu, ha, ha!

A je, plivaš u svojoj pruzi. Nije to vidilo borbe.

- Za plivanje sam se odlučio jer je dobro za zdravlje i nekako najbolji sport za razvit' tijelo.

I boks je dobar za to.

- Je, ali u boksu ima puno ozljeda koje ti mogu deformirati tijelo.

A tu smo, znači. Prpa... Nego, kakav je osjećaj biti najbrži plivač na svijetu? Nema nitko brži od tebe.

- Stvarno je dobar osjećaj. Ali, nije da sam pretjerano uzbuđen jer znam da to može ići još dalje i bolje.

I stvarno, nevjerljivo je skroman i staložen ovaj momčić splitskog Jadrana. Ili mu još nije leglo što je napravio ili je baš poseban lik, kuler kojega ništa ne može izbaciti iz ravnoteže. A izulo bi ovo iz cipela i jače i veće frajere od njega. Svijet sporta pamti mnoge koji se nisu mogli nositi s teretom uspjeha, medija i slave. A kakva bi tek bomba u glavi trebala biti 16-godišnjem srednjoškolcu...

Već si zvijezda. Daješ intervju, mediji ti prate svaki korak, čeka te sjajna karijera. Kako je biti zvijezda?

- Ne osjećam se tako. Ništa se u meni nije promijenilo, sve je i dalje moj rad i trud. Sretan sam zbog svega, ali se ne osjećam zvijezdom. Prava zvijezda je Leo Messi.

Kad smo već kod Messija, čujem da obožavaš balun. Da je cijela familija hajdučka.

- Je, išao sam prije na utakmice, ali u zadnje vrijeme baš i ne stignem. Navijam i za Liverpool, gledam svaku njihovu. Obožavam ih.

Mama je odigrala važnu ulogu, ona te savjetovala da se odlučiš samo za jedan sport i preporučila da to bude neki od pojedinačnih.

- Sportska smo obitelj, tata Mate igrao je mali balun, a brat Sony košarku.

Odakle su Grgići?

- Iz Vinice, u Bosni i Hercegovini. Selo je odmah uz granicu, par kilometara od Aržana.

Na koga si, na oca ili mater?

- A svi mi govore da sam "ista mater".

A karakterom?

- Na brata, ha, ha, obojica smo borbeni. On trenira i boks, rekreativno.

Po kome si dobio ime?

- Po didu Frani, s očeve strane.

A brat Sony?

- On je dobio po drugome didu koji se zvao Soniboj.

Da nisi plivač, što bi bio?

"Strojar", dovikuje trener Mate.

- Vjerojatno nogometni. Ili rukometni, i to mi je dobro išlo.

Postao si poznata faca, proputovat ćeš svijet, pred tobom je velika karijera, sva je prilika da bi od plivanja mogao lijepo živjeti... Sve su to prednosti u odnosu na vršnjake. No, osjećaš li da si u nečemu zakinut prema njima, nedostaje li ti nešto u tom životu

Autor Administrator

Utorak, 26 Ožujak 2019 18:35 - Ažurirano Srijeda, 15 Svibanj 2019 20:14

Škola-bazen?

- Fali mi slobodnog vremena, najviše za druženje s priateljima, ali se ne žalim.

Čujem da si i školu izabrao da budeš što bliže bazenu u Poljudu?

- Istina, tako mi je lakše.

I tako, svaki dan s Lokava u bazen...

- Ha, ha, je...

Nego, nakon nevjerljivne utrke u Rijeci, kome si prvo javio rezultat? S kime si najprije podijelio svoju sreću?

- Nisam nikome.

A je, pa sigurno si se nekome pohvalio na mobitel?

- Nisam! Presvukao sam se za sljedeću trku, a poslije su me roditelji sami zvali jer su već čuli za rezultat.

Što ti je prvo prošlo kroz glavu kad si na semaforu video 14:56.55?

- Prvo mi je sinulo da sam skinuo normu za Tokio, da idem na Olimpijske igre! To prvo. A onda i da sam prvi u Hrvatskoj plivao ispod 15 minuta.

Kako si to proslavio doma?

- Ništa posebno, mater mi je napravila kolač. Meni najdraži, čokoladni. I to je bilo to.

A moraš sad pazit na to, šta i koliko jedeš, zdrava hrana, kalorije...

- Pazim koliko mogu. Jer, dok sam u školi ne mogu baš pazit na to. Doma jedem baš zdravo, domaće sa sela. Blitvu, rašćiku... volim i biftek.

Vidi se na tebi da nemaš problema s hranom.

- Ma kakvi, kruh sam smanjio, a slatko si priuštim vikendom.

Gledaju li te sad drugačije u školi, doma, u klubu?

- Pa je malo, ali ništa posebno. Sad me svi zovu "olimpijac". Doma sam ostao sin i brat.

Što se dogodilo, otkuda ova eksplozija?

- Mater je smatrala da je OK biti u prvih deset za ostati u plivanju. Onda sam na jednom prvenstvu mlađih juniora bio među prvima i nakon toga počeo raditi duple treninge.

Razmišljaš li o Americi? Ne bi bio prvi koji je otišao tamo studirati i plivati?

- Jesam, ali, sad više ne. U Splitu imam pravog trenera i pravog sparing-partnera. Čisto sumnjam da bih u Americi imao ovakve uvjete. Paše nam ovako, svoj trojici!

Mama Tanja: Mi smo skromni ljudi i nećemo dati da se umisli

Neće se tata Mate naljutiti, ali mama Tanja je ta koja je odigrala ključnu ulogu da tada desetogodišnji Franko objesi kopačke i boksačke rukavice o klin i posveti se plivanju.

Autor Administrator

Utorak, 26 Ožujak 2019 18:35 - Ažurirano Srijeda, 15 Svibanj 2019 20:14

- Ja sam mu to sugerirala, samo zbog jednog razloga. Stariji sin Sony trenirao je košarku i poučena njegovim lošim iskustvom, nisam htjela isto prolaziti i s mlađim sinom kad je već odlučio postati sportaš.

Što ste mu rekli, kako ste ga savjetovali?

- Rekla sam mu: Sinko, ajde ti u neki pojedinačni sport jer u grupnim sportovima ima puno nepravde. Možeš biti savršen, ali... puno faktora odlučuje o tvojoj karijeri. U plivanju si sam protiv štoperice, rezultat na semaforu je samo tvoj i ničiji drugi.

Je li vam drago što je izabralo baš plivanje, koliko vas je iznenadio tom odlukom?

- Franko je bio svugdje, okušao se u više sportova. I moram ga pohvaliti, u svakom ga je sportu svaki trener htio zadržati. Od malih nogu je takav, još mi je u vrtiću njegova teta rekla "on vam je sportski tip, bit će sportaš".

Kakvo je Franko bio dijete?

- Ajme, živ, pun energije, svugdje ga je bilo. Već u dobi od tri i pol godine dala sam ga na taekwondo, toliko je bio živahan. Sve do sedmog razreda paralelno je trenirao dva sporta i uz sve to nije se htio, iako je na to imao pravo, oslobođiti nastave tjelesnog odgoja. Bio je jako živo i drago dijete.

Na koga je, na mater ili oca?

- Što se gena tiče, meni je tata plivao u Mornaru, sestra mi je plivala u POŠK-u, a rođakinje su mu plivale u Jadranu i bile su sam vrh. Tata je bio dobar u malom balunu, brat u košarcu. Imao je na koga povući sportski gen.

Franko je pravi sportski multipraktik.

- Njegova ljubav od malih nogu je bicikl. Već s tri godine je naučio voziti bez pomoćnih kotača. Prvi veliki dobio je u prvom osnovne, pa je naslijedio bratov, ali je i njega "sredio" jer se nije skidao s nje, pa smo mu lani za rođendan kupili jedan skup. Zaslužio je. U školu, na trening, u crkvu, svugdje na biciklu. Čak je govorio da će ići na ekstremne sportove s bicikлом.

Kako je biti mama najbržeg plivača na svijetu?

- Asti sto, kako je bit... Ponos, oduševljenje, nešto neopisivo! On je došao sebi, ja još nisam.

Najbolji je na svijetu, olimpijac, rekorder, a skoro još dječak.

Majko, imate li vi doma đaka ili prvaka?

- I jedno i drugo, ha, ha!

Što je on u vašim očima, srednjoškolac ili svjetska plivačka zvijezda?

- Definitivno srednjoškolac. Taj rezultat smo već ostavili iza sebe, odmah se prihvatio školskih obaveza. Škola je na prвome mjestu, ipak on ima samo 16 godina.

I nije mu lako, od pet ujutro do deset sati navečer stalno je u pogonu, sve isplanirano u minutu.

- Teško mu je, velika su odricanja. Nekad mi ga bude milo, ali to je njegova želja. On je tu jak,

Autor Administrator

Utorak, 26 Ožujak 2019 18:35 - Ažurirano Srijeda, 15 Svibanj 2019 20:14

svaka mu čast. Uživa u plivanju, putovanjima, druženjima... Ima veliki krug prijatelja, još kao mali bio je društven, svi ga vole.

Skroman je, kaže mi da nakon utrke nikoga nije nazvao da se pohvali?

- On je takvo dite. I kad je prvi put oborio rekord, nije nas nazvao, drugi su nam javili. Toliko je skroman da mu ni u školi nisu znali koliko je uspješan u plivanju.

I vama je ovo nova situacija, kako se vi kao obitelj sada snalazite u svemu tome?

- Iskreno, kad sam čula da ćeće me zvati, bila mi je panika. Mi smo vam skromni ljudi, nismo navikli na ovo, sve nam je novo. Nikada se nismo isticali, donedavno nisu niti znali tko su mu roditelji, a mi bismo bili na tribinama. Ne volimo se eksponirati. Budite sigurni da se Franko sada neće umisliti i dignuti nos, ostat će na zemlji, skroman kao što smo svi mi. Tako ga odgajamo.

Čujem da ste ga počastili čokoladnim kolačem koji najviše voli?

- Kao dijete nije volio čokoladu. Ali, nakon što ju je zavolio, više ga od nje ne mogu odvratiti. Nutella i palačinke! To radi kad mu trener ne zna, ha, ha! Ali htjela bi treneru zahvaliti što mu je pola dana drugi roditelj. Mi se kao roditelji nikada nismo miješali u trenersku struku, a ni on roditeljski odnos.

Vjerovali ili ne

- Franko Grgić je 1500 metara slobodnim stilom isplivao za 14:56.55 minuta:
- sa samo 16 godina
- najbrži rezultat u svijetu ove godine
- ispunio A-normu za Olimpijske igre u Tokiju
- prvi Hrvat brži od 15 minuta
- srušio državni rekord za 8 sekundi
- srušio osobni rekord za 25 sekundi
- bio je tek deseti među kadetima prije nekoliko godina